

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲/۰۹/۱۵

احسان الله ارینزی

نړیوالی ټولنی

۸۲ برخه

سیمه ییزه ټولنی

امریکایی ټولنی

د امریکا لویې وچې تر ټولو غټه ټولنه (د امریکایی هېوادونو ټولنه یا OAS) ده چې نژدې ټول امریکایی هېوادونه یې غړیتوب لري؛ خو د دې په څنګ کې نورې ټولنی هم شته چې د جغرافیې، واک او فعالیت له پلوه کمکی بلل کېږي. د امریکا لویې وچې ځینی مهمی ټولنی دا دي:

۱ - د امریکایی هېوادونو ټولنه (The Organization of American States (OAS):

د امریکا د لویې وچې د پیوستون هلی ځلی اوږد عمر لري. د امریکایی هېوادونو ټولنه په تاریخ کې یوه ډېره پخوانی بین الحکومتی ټولنه ده، چې په کال ۱۸۲۰ کې جوړه شوې ده. په دی کال کې اکوادور، پانامه، کولمبیا او وینزویلا او د پخوانی سترې کولمبیا مشر سیمون بولیوار په پانامه کې، د امریکایی هېوادونو د یووالي کنګره جوړه کړه. که څه هم چې د دې هڅې د دویمې غونډې د جوړولو تیاریانی روانې دي؛ خو داسې بنکارېده چې سیمون بولیوار په دې نه دی بریالی شوی، چې د برتانیای د سیاسي لاسوهنو له امله، د امریکایی هېوادونو د ګټو د ساتلو ټولنه جوړه کړای شي؛ له دې وروسته نورو خلکو دې هڅو ته دوام ورکړ او په ۱۸۴۷ او ۱۸۶۲ کلونو کې د پیرو په نوښت دوی کنګری جوړې شوي.

په هغه وخت کې برتانیای وېره درلوده چې امریکا متحده ایالات به، په دې امریکایی ټولنه برلاسي شي؛ ځکه یې په برازیل او ارجنتاین فشار راوړ چې د پانامه په غونډه کې برخه وانخلي. د امریکا متحده ایالاتو استازي هم د لاری د لیرې والي په توسن (علت) په وخت ونه رسېدل. که څه هم چې د پانامه غونډه بریالی شوه؛ خو ګډونوالو د کال ۱۸۶۲ د جون په ۱۹ داسې یو تړون لاسلیک کړ چې د ولسونو ټولنی جوړېدو ته یې لار پرانسته. [1] په لومړی کنګره کې د کنفدرال نظام په اړه خبرې وشوې، چې د غړو هېوادونو ملي حاکمیت ته یې زیان رساوه. دویمه کنګره د سولې د ټینګښت او د امریکایی هېوادونو د یووالي په هکله وه. له بده مرغه چې د دواړو کنګرو ډېری پرېکړې عملی نه شوې.

په کال ۱۸۸۹ کې د امریکا متحده ایالتو یو چارواکی، جیمز بلین، د سیمون بولیوار طرحه تر بیاکتني لاندې ونيوه او د څو امریکایی هېوادونو په ګډون یې، په واشنگتن کې یو کنفرانس جوړ او د یوې ټولنی بنسټ کېښود. دې ټولنی په لومړي سر کې کمکی تشکیلات درلودل او د سوداګرۍ د یوې خونې له لارې یې هڅه کوله چې د امریکایی هېوادونو تر منځ دوه اړخیز او څو اړخیز پوهاوی لوړ او د غړو هېوادونو ګمرکي او سوداګریزه معلومات ټول او تنظیم کاندې. [2]

د امریکایی هېوادونو په څلورمه نړېواله غونډه کې (۱۹۱۰)، پاسنی ټولنه د امریکا د جمهوریتونو اتحادیه او اړوند سوداګریزه خونه یې، د پان امریکن دفتر (Pan American Organization Office (PAOO) په نامه ونومول شول. دی ټولنی په راتلونکو څو کلونو کې، څو غونډی جوړی کړی.

په کال ۱۹۴۸ کې د دې ټولنی په نهمه ناسته (بوګوتا - کولمبیا) کې، د امریکا جمهوریتونو د اتحادیې په ځای، د امریکایی هېوادونو ټولنی (The Organization of American States (OAS) کړنلاره او اساسنامه تصویب شول چې یوه سرریزه او ۱۱۲ مادي یې درلودې او د کال ۱۹۵۱ د دسمبر په ۱۳ اجرایي شول. په کال ۱۹۶۵ کې د OAS په هغه ناسته کې چې په ریوډزینرو (ارجنتاین) کې وشوه، د ټولنی په سیاسي او اقتصادي اهدافو کې اصلاحات منظور شول.

د پاڼو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خبر و لولی

په کال ۱۹۸۵ کې دا کړنلاره د کارتنجا (کولمبیا) په ناسته کې بیا تعدیل شوه او د ټولني سرمنشي ته، د ملګرو ملتونو د منشي په څېر ډېر واکونه ورکول شول. په دې تعدیلاتو کې د هغه سیمو د غړیتوب په هکله هم آسانتیاوي تصویب شوي چې ژر خپلواکي ته رسېږي.

غړیتوب: هر امریکایي هېواد چې کړنلاره او اساسنامه ومني، د OAS غړیتوب تر لاسه کولای شي. OAS اوس ۳۵ غړي لري. کاناډا د وروستی غړي هېواد په توګه، په کال ۱۹۷۲ کې له دې ټولني سره یو ځای شو. له هغه ځایه چې OAS ضد کمونستي تګلاره درلود؛ ځکه یې په کال ۱۹۶۲ کې د کیوبا غړیتوب وځنډاوه. [3]

OAS غړي هېوادونه دا دي: برمودا، ارجنټاین، باهاماس، باربادوس، بلیز، بولیویا، برازیل، کاناډا، کولمبیا، کوستاریکا، چیلی، دومینیکن، دومینیکن (دومینیکا جمهوریت)، اکوادور، السلوادور، گرینادا، گواتیمالا، گویان، هایتي، هاندوراس، جمیکا، مکسیکو، نیکاراګوا، پاناما، پاراګوا، پیرو، سنت کیتس او نویسل، سنت ونینسنت او گرینادیس، سنت لویسا، سورینام، ترینیداد او توباګو، امریکا متحده ایالات، یوروګواي او ونزویلا. [4]

اهداف: د غړو هېوادونو د ځمکنی بشپړتیا ساتنه او په هغوی کې د سولې، ثبات، عدالت، اقتصادي خپلواکي او د ټولنیزه - اقتصادي او سیاسي پرمختګونو او پراختیاوو ګړندي کول، د OAS په لویو اهدافو کې راځي. OAS د خپل فعالیت په موده کې دا ۵ خبرې په پام کې نیولي: د هېوادونو په کورنیو چارو کې لاس نه وهي، هېوادونه متقابلې امنیت ته بولي، د بشري حقونو او ولسواکیو ملاتړ کوي، اقتصادي ګډ کار هڅوي او د شخړو د سوله ییز حل پلوی ده. جوړښت: عمومي ټولنه، د وزیرانو مشورتي ناسته، دایمي شوری، د پراختیا له پاره بین الامریکایي شوری او دارالانشا د OAS لوی اداره کوونکي ارګانونه دي.

عمومي ټولنه: عمومي ټولنه د OAS تر ټولو ځواکمن سیاسي ارګان دی چې د غړو هېوادونو له استازو جوړه ده او په کال کې یو ځل په واشنگتن (امریکا متحده ایالات) او یا کوم بل غړي هېواد کې غونډه جوړوي. عمومي ټولنه د OAS تګلارې او کړنلارې ټاکي، بودجه تصویبوي او ټول OAS او تخصصي څانګې یې اداره کوي.

د وزیرانو مشورتي شوری: دا شوری هر وخت د غړو هېوادونو د بېرنيو (عاجل) مسایلو ارزونې له پاره جوړېږي. ټول غړي هېوادونه کولای شي چې داسې غونډو ته استازي ولېږي. دا شوری په امنیتي کارونو لګیا ده او که چېرې په لویځه نیمه کره کې کوم وسله وال یرغل وشي؛ نو ژر غونډه جوړوي او پرېکړه کوي.

دایمي شوری: دا شوری چې د OAS د غړو هېوادونو له دایمي استازو جوړه ده، په هرو دوو میاشتو کې په نیویارک (امریکا متحده ایالات) کې د ملګرو ملتونو په مقر کې سره ګوري او د OAS ورځني کارونه څاري او مرسته کوي. د دایمي شوری ډېر غړي په ملګرو ملتونو کې د خپلو هېوادونو سفیران دي.

د پراختیا له پاره بین الامریکایي شوری: دا شوری په کال ۱۹۹۳ کې، د غړو هېوادونو د علمي، زده کړنیز او فرهنگي پراختیاوو، د بېوزلتیا د ریښو (ولي) وچولو او د وزګارتیا د کمولو په شان مسایلو، د څېړنې او په دې برخو کې د غړو هېوادونو تر منځ د ګډ کار د هڅولو له پاره جوړه شوه.

دارالانشا: د OAS د اداري چارو دفتر چې په سر کې یې سرمنشي ځای لري. د دارالانشا سرمنشي او مرستیال سرمنشي، د OAS عمومي ټولنه د ۵ کلونو له پاره ټاکي. دارالانشا د غونډو او کنفرانسونو د جوړولو مسوولیت هم په غاړه لري.

تخصصي څانګې: OAS لاندې تخصصي څانګې لري:

- د بنځو د چارو له پاره بین الامریکایي کمیسیون،
- د کرنې په برخه کې د ګډ کار بین الامریکایي انستیتوت،
- د روغتیا بین الامریکایي ټولنه،
- د بشري حقوقو بین الامریکایي کمیسیون،
- بین الامریکایي دفاعي بورډ،
- د نشه یي توکو د مخنیوي بین الامریکایي کمیسیون. [5]

[1] نړیوال سازمانونه، محمد نظیم سمون، ص ۲۳۰-۲۲۹

[2] نړیوال سازمانونه، محمد نظیم سمون، ص ۲۳۰

[3] نړیوال سازمانونه، محمد جعفر هاند، ص ۱۶۱

[4] سازمان های بین المللی، نامزد داکتر محمد اکبر زاهد، ص ۲۸۹-۲۸۸

[5] سازمان های بین المللی، نامزد داکتر محمد اکبر زاهد، ص ۲۸۹-۲۸۸